

“ ...

Davacı vekili, 5335 sayılı Yasanın ikinci ve üçüncü fıkralarının Anayasanın 2’inci, 11’inci, 13’üncü, 49’uncu ve 60’ıncı maddelere aykırı olduğu iddiası ileri sürerek 5335 sayılı Yasanın ikinci ve üçüncü fıkralarının iptalini talep etmiştir. 21.04.2005 kabul tarihli 5335 sayılı Kanunun 30. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkrası ile “Herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanlar bu aylıkları kesilmeksizin, genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler, döner sermayeler, fonlar, belediyeler, il özel idareleri, belediyeler ve il özel idareleri tarafından kurulan birlik ve işletmeler, sosyal güvenlik kurumları, bütçeden yardım alan kuruluşlar ile özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müessese ve işletmelerinde ve sermayesinin %50’sinden fazlası kamuya ait olan diğer ortaklıklarda herhangi bir kadro, pozisyon veya görevde çalıştırılmaz ve görev yapamazlar. Diğer kanunların emeklilik veya yaşlılık aylığı almakta iken emeklilik veya yaşlılık aylıkları ve/veya diğer tazminatları kesilmeksizin atanmaya, çalıştırılmaya veya görevlendirilmeye izin veren hükümleri ile 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun ek 11 inci maddesine göre 1.1.2005 tarihinden önce alınmış Bakanlar Kurulu kararları uygulanmaz.” hükmü getirilmiştir. Anayasanın 49’uncu maddesi çalışmanın sadece bir hak değil aynı zamanda bir ödev olduğunu hükme bağlamıştır. Ayrıca Anayasanın 49’uncu maddesi çalışma hakkının kanunla sınırlanabileceğini hükme bağlamamış olup Anayasanın 11 inci ve 13’üncü maddelerinde belirtildiği üzere kanunların Anayasa’ya aykırı olamayacağı ve temel hak ve özgürlüklerin Anayasa’da belirtilen sebeplerle kanunla sınırlanabileceği hükmü dikkate alındığında 5335 sayılı Yasanın ikinci ve üçüncü fıkrasının bu yönüyle Anayasanın 1 Cinci ve 13’üncü maddelerine açıkça aykırıdır. Aynı zamanda 5335 sayılı Yasanın ikinci fıkrasındaki sınırlamanın emekli veya yaşlılık aylığı alanlar için aylıkların kesilmesine şartına bağlanmış olması hakkın özüne dokunmakla, amacın Anayasa’nın 49’uncu maddesinin ikinci fıkrasında olduğu üzere çalışma hayatındaki düzeni sağlamak, işsizliğe engel olmak değil ölçüsüzce emekli ve yaşlılık aylığı alanların çalışma hayatını kısıtlamak olduğu aşıkâr olup bu yönüyle ilgili yasa maddesinin Anayasanın 13’üncü maddesindeki ölçülülük ilkesine aykırı olduğu da açıktır. 5335 sayılı Yasanın ikinci fıkrasındaki sınırlamanın emekli ve yaşlılık aylığı alanlar için aylıklarının kesilmesi şartına bağlanmış olması aynı zamanda Anayasa’nın 60’ıncı maddesindeki sosyal güvenlik hakkını da zedelemektedir. Zira emekli veya yaşlı olanlar için aylık almak kazanılmış bir haktır. Kazanılmış bir hakkın zedelenmesi suretiyle hakkın kullanılmasına izin vermek Anayasa’nın 2’inci maddesindeki Türkiye Cumhuriyetimin bir hukuk devleti olduğu anlayışına da aykırıdır.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenlerle davacının 01.04.2019 tarihli dilekçesindeki 5335 sayılı Yasanın ikinci ve üçüncü fıkrasının Anayasa’nın 2’inci, 11’inci, 13’üncü 49’uncu ve 60’ıncı maddelerine aykırı olduğu sebebiyle iptal edilmesi talebinin ciddi olduğuna kanaat getirilmiş olup 5335 sayılı Yasanın ikinci ve üçüncü fıkralarının iptali istemiyle itiraz yoluyla Anayasaya aykırılık iddiasının halli için Anayasanın 152/1. maddesi ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 40/1. maddesi gereğince Anayasa Mahkemesine başvurulmasına, dosyanın tamamının onaylı suretinin dizi pusulası yapılarak Anayasa Mahkemesine gönderilmesine, Anayasa Mahkemesi’nin bu konuda vereceği karara kadar 5 ay süreyle davanın geri bırakılmasına bu süre içerisinde Anayasa Mahkemesince karar verilmemesi halinde mevcut mevzuat hükümleri ile dosyadaki bilgi ve belgelere göre davanın görülmesine şeklinde 05/04/2019 tarihinde karar verildi.”